

Behoort bij besluit van
burgemeester en wethouders d.d.
6 maart 2018 tot weigering vd. aanvraag
omgevingsvergunning 2015-396.
de secretaris,

Bijlage: Standpunt zienswijzen

Vanaf 24 maart 2016 heeft het ontwerpbesluit voor de locatie Aan de Heibloem 21a in Heythuysen tot verlening van de omgevingsvergunning aan Holmel B.V. voor verdere verwerking van het digestaat en opslag van gedroogd digestaat, in de vorm van briketten, in een te realiseren opslagvoorziening, inclusief de daarvoor verleende (ontwerp) verklaring van geen bedenkingen, afgegeven door de gemeenteraad, voor een periode van zes weken voor eenieder ter inzage gelegen. Gedurende deze periode zijn zienswijzen binnen gekomen. Hierna wordt vermeld welke zienswijzen zijn ontvangen en wordt hierop een standpunt ingenomen.

De navolgende zienswijzen zijn ontvangen.

1. J.J.M. Kochen, Karreveld 1 te 6089 NC Heibloem, ontvangen 4 mei 2016;
2. Buurt Karreveld / Aan de Heibloem, namens deze de heren Van de Wiel en Alleblas, ontvangen 4 mei 2016;
3. Fam. M. Peeters en J. Duyf, Asbroek 15 te 6089 NA Heibloem, ontvangen 4 mei 2016;
4. Achmea Rechtsbijstand, namens fam. Alleblas, Karreveld 9 te 6089 NC Heibloem, ontvangen 4 mei 2016;
5. Achmea Rechtsbijstand, namens de heer M. Vossen, Karreveld 2a te 6089 NC Heibloem, ontvangen 4 mei 2016;
6. Achmea Rechtsbijstand, namens de heer Peeters en mevrouw Janssen, Heide 27 te 6093 PA Heythuysen, ontvangen 4 mei 2016
7. Fam. Nijssen, Aan de Heibloem 19 te 6093 PE Heythuysen, ontvangen 4 mei 2016.

Ad. 1 - J.J.M. Kochen, Karreveld 1 te 6089 NC Heibloem, ontvangen 4 mei 2016

De ingediende zienswijze heeft tevens betrekking op andere (ontwerp)besluiten. Hierna wordt enkel ingegaan op de zienswijzen die zich richten tegen het ontwerpbesluit en de ontwerpverklaring van geen bedenkingen voor de omgevingsvergunning voor de locatie Aan de Heibloem 21a te Heythuysen.

1. Aard en gebruik van co-substraten

Reactie 1:

Het realiseren en gebruiken van de co-vergistingsinstallatie is vergund in 2007 door verlening van een vrijstellingsbesluit op grond van artikel 19 Wet op de Ruimtelijke Ordening en een milieuvergunning. In die besluitvorming is ook het gebruik van co-substraten opgenomen. Ten tijde van de aanvraag omgevingsvergunning voor de uitbreiding gold, en dat verandert niet, dat is toegestaan:

1. het gelijktijdig vergisten van verschillende biomassastromen in een vergistingsinstallatie tot eindproducten krachtens de Meststoffenwet, waarbij biogas elektriciteit en warmte als bron voor duurzame energie wordt geproduceerd. Het bewerkingsprocedé bestaat uit het vergisten van tenminste 50% dierlijke mest aangevuld met eigen of van derden afkomstige co-substraten (organische materialen zoals maïs, gras, glycerine, restproducten uit de voedingsmiddelenindustrie); en
2. een maximale toegestane capaciteit van 35.000 ton per jaar, en 96 ton per dag; en
3. de input van minimaal 17.500 ton per jaar en maximaal 18.000 ton per jaar uit bedrijfsvreemde mest (organische drijfmest van varkens en rundvee) en maximaal 17.500 ton per jaar aan producten van de Positieve Lijst (zie ook punt 1).

De thans voorliggende aanvraag en het naar aanleiding daarvan opgestelde (ontwerp) besluit wijzigt het gebruik of de aard van co-substraten niet.

Bovenstaande geeft daarom geen aanleiding tot wijziging van het standpunt aangaande het voorgenomen besluit op de omgevingsvergunning.

2. MER / OER

Reactie 2:

De aangevraagde activiteit is niet genoemd in Bijlage C (m.e.r. plicht) of Bijlage D (m.e.r. beoordelingsplicht) van het Besluit milieueffectrapportage 1994. Er bestaat derhalve geen verplichting tot het maken van een milieueffectenrapportage als bedoeld in hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer.

Wel geldt dat door de initiatiefnemer op grond van het bepaalde in artikel 7.16, eerste lid van de Wet milieubeheer schriftelijk wordt medegedeeld dat hij een voornemen heeft tot het indienen van een aanvraag voor een activiteit zoals genoemd in bijlage D van het Besluit milieueffectrapportage 1994. Met ingang van 7 juli 2017 maakt het daarbij niet uit of aan de drempelwaarden van de in dat onderdeel genoemde activiteiten wordt voldaan. Een dergelijke mededeling wordt ook wel een 'm.e.r.-aankondiging' genoemd. Een dergelijke notitie is niet aangeleverd.

Dit neemt niet weg dat in het kader van de vergunningsprocedure is (her)overwogen in hoeverre de aangevraagde activiteiten nadelige gevolgen voor het milieu (en het woon- en leefklimaat) kunnen hebben. Hierbij is gekeken naar:

1. De kenmerken van de voorgenomen activiteit;
2. De locatie van de voorgenomen activiteit; en
3. De belangrijke gevolgen die de voorgenomen activiteit voor het milieu kan hebben.
4. Overige kenmerken en gevolgen.

Voor een toelichting op deze vier onderdelen wordt verwezen naar de beslissing op de aanvraag omgevingsvergunning, meer in het bijzonder naar het onderdeel "Besluit m.e.r.".

Het geuraspect dat samenhangt met de aanvraag omgevingsvergunning geeft aanleiding tot wijziging van het standpunt aangaande het voorgenomen besluit op de omgevingsvergunning, in die zin dat de omgevingsvergunning niet wordt verleend. Een nadere toelichting is gegeven in het besluit op de aanvraag omgevingsvergunning, meer in het bijzonder onder "Bestemmingsplan / strijd met goede ruimtelijke ordening".

3. Calamiteiten moeten worden gemeld en er dient een calamiteitenplan te worden opgesteld

Reactie 3:

Door indiener(s) van de zienswijze wordt verwacht dat calamiteiten met en rond de inrichting altijd aan de Buurt worden gemeld. Voorts dient, naar het oordeel van de indiener(s) van de zienswijze, erop te worden toegezien dat een calamiteitenplan voor handen is. Vooropgesteld moet worden dat de uitbreiding van de activiteiten geen aanleiding vormen voor het oordeel dat het gevaar voor de omgeving toeneemt (de activiteiten drogen, persen, opslaan en transporteren geven daartoe geen aanleiding). Een (aanvullend) calamiteitenplan voor deze activiteiten is hierdoor niet noodzakelijk.

Ter zake de veiligheid wordt nog opgemerkt dat de aanvrager / houder van de inrichting dient te voldoen aan de arbo-wetgeving (ATEX en ARIE). ATEX heeft betrekking op het minimaliseren van explosiegevaar, waarbij zonering wordt gehanteerd en richtlijnen zijn uitgewerkt. De ARIE (Aanvullende RisicoInventarisatie en -Evaluatie) is algemeen van aard en is gericht op het gebruik van een veiligheidsmanagementsysteem. Voor beide richtlijnen geldt dat de houder van de inrichting verplicht is hieraan te voldoen en waarop toezicht plaatsvindt door de Arbeidsinspectie. De gemeente (bestuursorganen college en raad) zijn in dit kader niet bevoegd te handelen.

De aspecten (arbeids)veiligheid, explosiegevaar en veiligheidsmanagement worden geregeld via separate regelgeving. Hieraan dient de aanvrager te (blijven) voldoen. Dit is in de huidige, vergunde situatie ook al het geval.

Bovenstaande geeft daarom geen aanleiding tot wijziging van het standpunt aangaande het voorgenomen besluit op de omgevingsvergunning.

4. Door een onafhankelijk instituut dienen gedurende drie maanden metingen verricht te worden. Meet- en/of ijkpunten dienen in overleg met de woordvoerders namens de Buurt te worden bepaald.

Reactie 4:

Kortheidshalve wordt voor de procedure rondom de geurmetingen verwezen naar reactie 2 op de zienswijze hiervoor. Hierbij wordt voor wat betreft de duur van de metingen opgemerkt dat het rekenmodel op basis van de bronnen en bijbehorende bedrijfstijden gedurende ieder uur de geurbelasting in de omgeving berekent. Belangrijkste parameter naast de bronnen (die ter plaatse, op basis van bemonstering zijn waargenomen en "opgehaald") zijn de meteogegevens. Hiervoor wordt gebruik gemaakt van de meteo gegevens van 10 jaar, te weten de periode 1995-2004. Er is geen aanleiding gevonden in de ingediende zienswijze voor het oordeel dat de gehanteerde onderzoeksmethode niet juist is of zou kunnen zijn.

Voor wat betreft het aspect geluid geldt dat door aanvrager een akoestisch rapport is overgelegd, waaruit volgt dat er geen overschrijding van de gestelde normen plaatsvindt.

Hoewel indiener(s) van de zienswijzen een andere vorm van (geur)onderzoek voor ogen staat / stond, heeft onderzoek naar de geuraspecten plaatsgevonden. Dit onderzoek heeft geleid tot wijziging van het standpunt aangaande het voorgenomen besluit op de omgevingsvergunning, in die zin dat de omgevingsvergunning niet wordt verleend.

5. De vergunning dient niet verleend te worden, omdat er teveel punten onzuiver beantwoord blijven.

Reactie 5:

In het kader van de aanvraag omgevingsvergunning en de zienswijzen tegen de ontwerpbesluiten heeft een nadere beoordeling plaatsgevonden. Onder andere voor wat betreft het aspect geur heeft dit geleid tot een heroverweging van het voorgenomen besluit op de aanvraag omgevingsvergunning.

6. *De omvang van de vergister is in strijd met de gemeentelijke opvattingen. Het gaat hier om een industrieel bedrijf.*

Reactie 6:

De omvang van de co-vergistingsinstallatie wijzigt niet voor wat betreft het te verwerken tonnage of de opbouw van de input. De aangevraagde activiteiten wijzigen in zekere mate "de aard van het bedrijf", omdat mestscheiding en -droging aanzienlijk ruimer is dan alleen co-vergisting. Het is juist dat het een industrieel bedrijf betreft.

7. *De aanvoer van niet-bedrijfseigen mest is in tegenspraak met gemeentelijke opvattingen; niet-bedrijfseigen is voor Vossen Group niet alleen mest van hun eigen andere BV's, maar ook van niet-gelieerde bedrijven.*

Reactie 7:

Hoewel in het kader van deze omgevingsvergunning niet relevant (de co-vergistingsinstallatie is reeds vergund in 2007), wordt opgemerkt dat de inrichting (alleen) niet bedrijfseigen mest verwerkt. De inrichting produceert namelijk zelf geen mest. Het maakt daarbij geen verschil of de mest wordt aangevoerd vanuit de inrichtingen op Karreveld 4 en 10 en Hollander 13 of vanuit andere inrichtingen.

Bovenstaande geeft daarom geen aanleiding tot wijziging van het standpunt aangaande het voorgenomen besluit op de omgevingsvergunning.

Ad. 2 - Buurt Karreveld / Aan de Heibloem, namens deze de heren Van de Wiel en Alleblas, ontvangen 4 mei 2016

Onderhavige zienswijze komt voor een deel overeen met de zienswijze van J.J.M. Kochen (onder ad.1 van dit standpunt zienswijzen). Voor een reactie op dat deel van de zienswijze wordt daarom verwezen naar de reactie op de zienswijze onder ad.1 van dit standpunt. Voor wat betreft de overige onderdelen van de zienswijze wordt hierna een standpunt ingenomen.

- 1. De buurt wordt op achterstand geplaatst door eerst te legaliseren en daarna te kijken naar de omgeving.*

Reactie 1:

De ingediende reactie is een bekend sentiment bij omwonenden en is veelvuldig onderwerp van gesprekken tussen gemeenten en omwonenden geweest. Dit is begrijpelijk. Enerzijds heeft de gemeente de beginselplicht om handhavend op te treden. Anderzijds moet de gemeente onderzoeken of er zicht is op legalisatie, dan wel of sprake is van bijzondere omstandigheden die aanleiding zijn om de handhaving op te schorten of ervan af te zien. De gemeente moet een belangenafweging maken. De beginselplicht en de belangenafweging wijzen in tegengestelde richting. De verplichting tot handhaving is in het belang van de verzoeker (omwonende) en van de rechtszekerheid; regels moeten worden nageleefd en overtredingen beëindigd. Het onderzoek naar legalisatiemogelijkheden staat daar tegenover. Hierbij vindt een belangenafweging plaats. Dit is in deze procedure niet anders.

Van belang is hierbij in ieder geval op te merken dat naar aanleiding van de zienswijzen een nader onderzoek naar de (geur) belasting van de voorgenomen activiteiten op het milieu en het woon- en leefklimaat heeft plaatsgevonden. Voor een toelichting op dit onderzoek wordt verwezen naar hetgeen vermeld onder reactie 2 van zienswijze 1. Dit onderzoek heeft opgeleverd dat er – ook ingeval maatregelen worden getroffen – sprake is van een toename van de geurbelasting op de omgeving. Voorts hebben wij in aanmerking genomen dat sinds de aangevraagde activiteiten worden uitgevoerd een toename is geconstateerd in het aantal klachten en meldingen van omwonenden. Deze klachten en meldingen zijn coherent met de (start van de) activiteiten zoals thans aangevraagd.

Daarnaast is van belang dat de uitbreiding van de bedrijfsactiviteiten leidt tot een (verdere) industrialisatie van de locatie. Mestscheiding en -droging kunnen niet worden gezien als activiteiten die passen binnen of gelijk zijn aan co-vergisting. Deze activiteiten zijn aanzienlijk ruimer. Wij zijn van oordeel dat de aangevraagde bedrijfsactiviteiten leiden tot een onaanvaardbare aantasting van het woon- en leefklimaat en een (verder) verlies aan omgevingskwaliteit. Om die reden is sprake van strijd met de goede ruimtelijke ordening. Omdat er sprake is van strijd met de goede ruimtelijke ordening, kan een omgevingsvergunning op grond van artikel 2.12, eerste lid aanhef en onder sub a, onder 3 van de Wabo niet worden verleend.

Bovenstaande geeft daarom aanleiding tot wijziging van het standpunt aangaande het voorgenomen besluit op de omgevingsvergunning.

- 2. De maatschappelijke kosten liggen bij de bewoners. De overlast bestaat uit geluid, stank, verkeersbewegingen, carcinogene effecten van intensieve veehouderij en mestvergisting en inadequate infrastructuur.*

Reactie 2:

Voor wat betreft het aspect intensieve veehouderij wordt opgemerkt dat de onderhavige locatie geen intensieve veehouderij betreft en daarom op dat onderdeel geen verdere reactie behoeft.

Hoewel de zienswijze met betrekking tot de (staat van de) infrastructuur in juridische zin geen directe betrekking heeft op deze aanvraag, wordt wel een inhoudelijke reactie gegeven. De verkeersbewegingen worden veroorzaakt door de bestaande situaties aan Karreveld, Aan de Heibloem en omgeving. Die wegen zijn niet gedimensioneerd op vrachtverkeer. Gebruik door vrachtverkeer brengt een groter risico op schade aan de weg en de bermen met zich mee. Mede naar aanleiding van de zienswijze is de huidige onderhoudstoestand van de weg geïnventariseerd. Deze is op dit moment echter niet, zodanig dat direct ingrijpen noodzakelijk is vanwege risico's voor de verkeersveiligheid.

Gegeven de huidige onderhoudstoestand zit het weggedeelte wèl in de planning voor substantieel onderhoud. Mogelijk reeds in 2018. Een en ander is afhankelijk van te stellen prioriteiten in relatie tot het beschikbare budget op dat moment. Noodzakelijke reparaties zullen in ieder geval worden uitgevoerd.

Voor wat betreft de aspecten geur en geluid wordt verwezen naar reactie 2 en 4 uit zienswijze 1.

De thans aangevraagde activiteiten brengen geen (negatieve) wijzigingen in de verkeersbewegingen met zich mee. De capaciteit van de co-vergistingsinstallatie blijft gelijk. De uitbreiding betreft het drogen en persen van reeds vergund digestaat. Doordat er sprake is van een droog product, kunnen de vervoersbewegingen voor de afvoer van het digestaat afnemen.

Bovenstaande geeft daarom geen aanleiding tot wijziging van het standpunt aangaande het voorgenomen besluit op de omgevingsvergunning.

3. Waardedaling van de woning treedt op.

Reactie 3:

Voor wat betreft het aspect waardedaling van de woning wordt verwezen naar het planschaderecht. Dit betekent dat een verzoek om tegemoetkoming in de planschade kan worden ingediend. Dit gegeven vormt evenwel geen aanleiding tot een gewijzigd standpunt aangaande de uitbreiding van de activiteiten.

Bovenstaande geeft daarom geen aanleiding tot wijziging van het standpunt aangaande het voorgenomen besluit op de omgevingsvergunning.

4. De onderzoeksrapporten naar geur en geluid zijn structureel te optimistisch.

Reactie 4:

In december 2016 / januari 2017 is door een onafhankelijk deskundige (de Omgevingsdienst Zuid Oost Brabant) onderzoek gedaan naar de geureffecten op de omgeving als gevolg van de co-vergistingsinstallatie op het adres Aan de Heibloem 21a.

Doel van dat onderzoek was om de geurproductie als gevolg van de gehele inrichting ter plaatse te meten en de geurbelasting daarvan bij woningen in de omgeving te berekenen.

Volledigheidshalve wordt hierbij opgemerkt dat het niet mogelijk is geurmetingen bij woningen uit te voeren (er bestaat niet zoals bij geluid een apparaat of instrument dat bij de woning in de lucht kan worden gehouden en waaruit een cijfer volgt dat leidt tot de geurbelasting). Daarom is samengewerkt met de Omgevingsdienst Midden-West Brabant. De OMWB heeft ter plaatse de bronnen geïnventariseerd en bovendien met een zogenaamde FLIR camera onderzocht of er "latente" of "niet benoemde" bronnen aanwezig waren. Alle geurbronnen zijn vervolgens bemonsterd (zak met lucht gevuld). Deze monsters zijn in het laboratorium onderzocht en geanalyseerd.

De invoergegevens zijn gebruikt voor een verspreidingsmodel en op die manier is de geurbelasting ter plaatse van de omliggende woningen berekend. Vervolgens zijn deze resultaten beoordeeld en is het op basis daarvan mogelijk te bepalen of sprake is van een aanvaardbaar hinderniveau. Het geurrapport is helaas nog niet opgeleverd. In het rapport wordt naast de analyse, berekening en beoordeling ook aandacht besteed aan klachten en meldingen die in de afgelopen periode zijn ontvangen.

Voor wat betreft de conclusies uit het geuronderzoek en het naar aanleiding daarvan door ons ingenomen standpunt, wordt verwezen naar reactie 2 van zienswijze 1.

5. De infrastructuur is niet berekend op de co-vergistingsinstallatie.

Reactie 5:

Er treedt geen wijziging in negatieve zin op voor wat betreft het gebruik van de inrichting. De toevoer neemt niet toe. De afvoer kan afnemen. Immers wordt vocht onttrokken aan het eindproduct waardoor dit in kleine volumes kan worden getransporteerd. Tevens wordt verwezen naar reactie 2.

Bovenstaande geeft daarom geen aanleiding tot wijziging van het standpunt aangaande het voorgenomen besluit op de omgevingsvergunning.

6. Er dient strikte naleving van voorschriften ter zake van geluid- en geurbelasting plaats te vinden.

Reactie 6:

In de ontwerpbeschikking van 24 maart 2016 wordt verwezen naar de maatwerkvoorschriften d.d. 3 februari 2015. In de ontwerpbeschikking wordt vermeld dat de maatwerkvoorschriften als bijlage zijn toegevoegd. Dit is niet correct verwoord. De maatwerkvoorschriften zijn niet als bijlage toegevoegd, maar in de bijlage "VOORSCHRIFTEN" als voorschriften geplakt.

De maatwerkvoorschriften d.d. 3 februari 2015 zijn gebaseerd op een akoestisch onderzoek van Greten raadgevende ingenieurs Roosendaal. Ten behoeve van de ontwerp beschikking is een geluidrapport van GBS milieuadvies Breda opgesteld. De beschikking zou hierop moeten worden aangepast. Echter, gelet op het gewijzigde standpunt is dit niet langer aan de orde.

7. De bewoners / eigenaren van Aan de Heibloem 19 moeten worden uitgekocht.

Reactie 7:

Zoals hiervoor in diverse reacties is opgemerkt zijn wij niet langer voornemens de omgevingsvergunning te verlenen. Dit neemt niet weg dat het voor betrokkenen raadzaam kan zijn in onderhandeling te gaan over de aan- respectievelijk verkoop van de woning op dat adres. Dit wordt – los van het ontbreken van een planologische noodzaak daartoe – ook vanuit de gemeente Leudal gestimuleerd. De aan- respectievelijk verkoop van de woning is echter een aangelegenheid tussen de eigenaar van de woning en de houder van de inrichting.

Bovenstaande geeft daarom geen aanleiding tot wijziging van het standpunt aangaande het voorgenomen besluit op de omgevingsvergunning.

8. Er dient een geluidswand geplaatst te worden.

Reactie 8:

Er bestaat, mede gelet op hetgeen opgenomen in de reacties hiervoor, geen noodzaak voor het aanbrengen van een geluidswal.

9. De omvang van de verwerkingscapaciteit van 95 ton per dag is in strijd met de gemeentelijke opvattingen.

Reactie 9:

Van belang is op te merken dat de aanvraag omgevingsvergunning niet ziet op een wijziging in de vergunde capaciteit (96 ton per dag).

10. De bedrijven van de "Vossen Group" dienen als één entiteit te worden beschouwd.

Reactie 10:

Op diverse momenten in de afgelopen jaren heeft een beoordeling plaatsgevonden van de inrichtingen. Hierbij is ook beoordeeld of de inrichtingen Karreveld 10 en Aan de Heibloem 21a als één inrichting moeten worden beschouwd. Dit is niet het geval. Er is geen sprake van één inrichting omdat daarvoor noodzakelijk is dat de tot eenzelfde onderneming of instelling behorende installaties onderling technische, organisatorische en functionele bindingen moeten hebben en in elkaars onmiddellijke nabijheid moeten zijn gelegen. Aan deze vereisten wordt niet voldaan. De locatie Hollander 13 en Karreveld 4 voldoen ook niet aan het één-inrichting-criterium.

Bovenstaande geeft daarom geen aanleiding tot wijziging van het standpunt aangaande het voorgenomen besluit op de omgevingsvergunning.

Ad. 3. Fam. M. Peeters en J. Duyf, Asbroek 15 te 6089 NA Heibloem, ontvangen 4 mei 2016

- 1. Een uitzondering op het bestemmingsplan, schept precedent.*

Reactie 1:

De onderhavige locatie heeft een zogenaamde "maatwerk-bestemming". Er is geen vergelijkbare situatie in het buitengebied, waardoor van een precedent geen sprake is.

Bovenstaande geeft daarom geen aanleiding tot wijziging van het standpunt aangaande het voorgenomen besluit op de omgevingsvergunning.

- 2. De opslagvoorziening kan lager, wanneer deze breder wordt in plaats van hoger.*

Reactie 2:

Het anders uitvoeren van de opslagvoorziening is – naar het oordeel van de aanvrager – technisch niet mogelijk. Een vrachtwagen heeft een hoogte van ca. 3,8 meter. De doorrijhoogte dient derhalve minimaal 4,2 meter te bedragen. Hierboven is een opslagvoorziening gewenst met een inhoud van 80 m³. In de aanvraag is een toelichting gegeven op de noodzaak van de capaciteit van de opslagvoorziening. Het is volgens de aanvrager niet mogelijk om de opslagvoorziening breder te maken (ruimte tussen bebouwing en beplanting is beperkt). Indien de opslagvoorziening langer wordt gemaakt kan de vrachtwagen niet stilstaand worden geladen. Situering elders op het perceel is eveneens niet mogelijk (in loods 4 vinden de activiteiten immers plaats, een andere locatie zou zorgen voor meer transport).

Bij gebreke van een (reëel) alternatief is gekeken naar de ruimtelijke aanvaardbaarheid van de opslagvoorziening. De algemene regels uit het bestemmingsplan Reparatie- en veegplan Buitengebied Leudal zijn voor deze specifieke situatie niet één op één toepasbaar. Dit vergt maatwerk. Daarom is het plan voor de opslagvoorziening aan de Commissie Ruimtelijke Kwaliteit voorgelegd.

De Commissie Ruimtelijke Kwaliteit heeft op 14 januari 2016 een advies uitgebracht over het plan (na een locatiebezoek te hebben gebracht). De commissie heeft onder de volgende voorwaarde(n) positief over het plan geadviseerd:

Omdat voor een juiste beoordeling de situatie ter plekke belangrijk is, besluit de commissie om aansluitend aan de vergadering de locatie te bezoeken. Ter plaatse is de opslagvoorziening beoordeeld in samenhang met de overige bebouwing en installaties van het bedrijf en in relatie tot zijn omgeving. De bewuste opslagvoorziening is een markante constructie die meer weg heeft van een installatie dan van een gebouw. Dit wordt nog eens versterkt door de hoogte van de silo en de plaatsing op een open staalconstructie. Daarmee sluit de opslagvoorziening, ondanks zijn hoogte, aan op het industriële karakter van de overige bebouwing, bestaande uit meerdere mestsilo's, stallen en tanks. De materialisering en kleur sluiten, door de overwegend grijze tinten, ook aan op het industriële karakter. De diverse, voorgestelde bekledingen van de opslagvoorziening kunnen het installatiekarakter daarvan niet camoufleren en voegen daarom geen kwaliteit toe. Aan de perceelgrens wordt de opslagvoorziening afgeschermd door een groene zone met bomen en struiken, die deze zijde van het bedrijf deels afschermen naar zijn omgeving. De commissie geeft in overweging de aanwezige groenstructuur te verbeteren en te versterken, zodat deze een permanente afscherming vormt van de opslagvoorziening en de rest van het bedrijf.

Thans is (nog) niet gebleken van enig voornemen tot het verbeteren c.q. versterken van de aanwezige groenstructuur, zodat deze een permanente afscherming vormt van de opslagvoorziening en de rest van het bedrijf. Daarnaast is wel gebleken dat – zou de omgevingsvergunning worden verleend – schoorstenen worden opgericht op de luchtwassers. Deze maatregelen zorgen voor een verdere industrialisatie van de locatie. Vorenstaande heeft daarom geleid tot een ander standpunt aangaande de besluitvorming op de aanvraag omgevingsvergunning.

3. Hoe wordt de veiligheid van omwonenden gewaarborgd?

Reactie 3:

Ter zake de veiligheid wordt opgemerkt dat de aanvrager / houder van de inrichting dient te voldoen aan de arbo-wetgeving (ATEX en ARIE). ATEX heeft betrekking op het minimaliseren van explosiegevaar, waarbij zonering wordt gehanteerd en richtlijnen zijn uitgewerkt. De ARIE (Aanvullende RisicoInventarisatie en -Evaluatie) is algemeen van aard en is gericht op het gebruik van een veiligheidsmanagementsysteem. Voor beide richtlijnen geldt dat de houder van de inrichting verplicht is hieraan te voldoen en waarop toezicht plaatsvindt door de Arbeidsinspectie. De gemeente (bestuursorganen college en raad) zijn in dit kader niet bevoegd te handelen.

De aspecten (arbeids)veiligheid, explosiegevaar en veiligheidsmanagement worden geregeld via separate regelgeving. Hieraan dient de aanvrager te (blijven) voldoen. Dit is in de huidige, vergunde situatie ook al het geval.

Bovenstaande geeft daarom geen aanleiding tot wijziging van het standpunt aangaande het voorgenomen besluit op de omgevingsvergunning.

Tot slot. Door de indieners van de zienswijzen worden voorts zienswijzen ingediend voor wat betreft de aspecten (fijn)stof, geur, geluid, MER en de infrastructuur. In de zienswijzen 1 en 2 en in zienswijze 4 wordt hierop nader ingegaan. Korthedshalve wordt hiernaar verwezen.

Ad. 4 Achmea Rechtsbijstand, namens fam. Alleblas, Karreveld 9 te 6089 NC Heibloem, ontvangen 4 mei 2016

1. *Geluid. Er worden twijfels gesteld bij het akoestisch onderzoek. De geluidsbijdrage van de zeefbrandpers en de tunneldroger zijn niet meegenomen. De rekenpunten zijn niet correct en niet duidelijk omschreven. De frequentie waarmee de incidentele bedrijfssituatie mag voorkomen ontbreekt. De controlevoorschriften ontbreken.*

Reactie 1:

De geluiduitstraling vanuit gebouw 4, waarin de zeefbandpers alsmede de tunneldroger staan opgesteld, wordt als akoestisch niet relevant beschouwd. Deze apparatuur staat inpandig opgesteld en heeft zodoende geen bijdrage aan de geluidemissie. De geluiduitstraling van gebouw 4 is wel gemeten, zie tabel 4.1.1 van het akoestisch rapport d.d. 15 juni 2015 (kenmerk Raoi9921.jg).

In bijlage 3 van het geluidrapport staan de meetresultaten van de geluiduitstraling 'rooster gebouw' vermeld. In bijlage 4 wordt deze geluidbron meegewogen.

De rekenpunten worden correct beschreven in onderhavige rapportage. Het is niet noodzakelijk c.q. vereist om de omliggende woningen aan te duiden met het adres van het onderhavig gevoelig gebouw.

De incidentele bedrijfssituatie betreft het inkuilen van de sleufsilos. Dit gebeurt met een frequentie van 4 dagen per jaar. Zie pagina 11 van het akoestisch rapport.

Het is juist dat controlevoorschriften van de gestelde geluidnormen alsook de meetmethoden ontbreken. Deze zouden alsnog moeten worden opgenomen. Echter, gelet op het gewijzigde standpunt is dit niet langer aan de orde.

2. *Er is nagelaten een BBT-toetsing uit te voeren. Doordat sprake is van open silo's is sprake van geuroverlast.*

Reactie 2:

Vanaf 1 januari 2013 is de Europese richtlijn industriële emissies (RIE) in de Nederlandse milieuwetgeving geïmplementeerd (richtlijn 2010/75/EU, PbEU L334). De RIE geeft milieueisen voor de installaties die genoemd staan in de bij de richtlijn horende bijlage I RIE. Wanneer een installatie daar genoemd is, spreken we van een IPPC-installatie.

De installatie voor het covergisten van dierlijke mest wordt genoemd onder categorie 5.3b van de RIE. Het uitgangspunt is dat het gaat om covergisting van dierlijke mest waarvan het digestaat onder de Meststoffenwet kan worden gebruikt als dierlijke mest. Het te vergisten materiaal moet bestaan uit ten minste 50% uitwerpselen van dieren. Naast uitwerpselen van dieren mogen uitsluitend producten worden vergist van bijlage Aa onderdeel IV van de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet. De capaciteitsdrempel waaraan getoetst moet worden is 100 ton (1.000 kg) per dag. Voor toetsing aan deze drempel tellen in principe zowel de uitwerpselen van dieren als de producten van de bijlage Aa onderdeel IV van de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet mee.

Voor onderhavige inrichting is vergunning verleend voor een capaciteit van 96 ton per dag. Binnen de inrichting waar deze beschikking betrekking op heeft, bevinden zich dus geen IPPC-installaties.

Voor wat betreft het aspect geuroverlast wordt opgemerkt dat dit standpunt terecht is. Dit aspect heeft onder meer gezorgd voor de wijziging van het standpunt aangaande de aanvraag omgevingsvergunning.

3. *Er had een MER-beoordeling moeten plaatsvinden.*

Reactie 3:

Hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer (Wm) behandelt het milieueffectrapport (MER). De Wm maakt onderscheid tussen activiteiten waarbij het opstellen van een MER verplicht is (m.e.r.-plicht) en activiteiten waarbij het bevoegd gezag moet beoordelen of een MER nodig is (m.e.r.-beoordelingsplicht).

De oprichting, wijziging of uitbreiding van een installatie bestemd voor de verbranding of de chemische behandeling van niet-gevaarlijke afvalstoffen, waaronder een inrichting voor (co)vergisting van mest valt, geldt een m.e.r. plicht als het gaat om een vergistingsinstallatie met een capaciteit van 100 ton per dag of meer. In het onderhavige geval is de capaciteit gemaximaliseerd op 96 ton per dag. Er is hierdoor geen overschrijding van de drempelwaarde zoals opgenomen in het Besluit milieueffectrapportage.

Het gaat bij veehouderijen volgens het Besluit milieueffectrapportage (Besluit m.e.r.) om activiteiten in de vorm van het oprichten, wijzigen of uitbreiden van een installatie voor het fokken, mesten of houden van dieren. Onderhavige inrichting betreft op deze locatie alleen een mestverwerkingsinstallatie. Het fokken, mesten of houden van dieren is niet aan de orde. De drempelwaarden ingevolge het m.e.r. zijn dan ook niet van toepassing.

De drempelwaarden zijn een indicatieve beoordeling. Er moet worden overwogen of een indirecte m.e.r.-beoordelingsplicht van toepassing is. Verwezen wordt naar hetgeen vermeld in reactie 2 naar aanleiding van zienswijze 1 en de motivering zoals opgenomen in de beslissing op de aanvraag omgevingsvergunning onder "Besluit m.e.r.".

4. Er kan niet op voorhand worden gesteld dat er geen gevolgen ontstaan voor de volksgezondheid.

Reactie 4:

In het kader van het geuronderzoek zijn vier bestanddelen geconstateerd in de monsters, namelijk zuurstof, kooldioxide, waterdamp en stikstof. De hoeveelheid van deze stoffen is niet uitzonderlijk.

Risico's voor de (volks)gezondheid bij co-vergisting zijn niet uitgesloten. Door de Rijksuniversiteit Wageningen is in 2015 een rapport uitgebracht over de aspecten gezondheid en veiligheid bij co-vergisting / biovergisting. Hierin is een aantal uitgangspunten benoemd (bijvoorbeeld het vereiste van minimaal 50% dierlijke mest en het voldoen aan de positieve lijst voor het toevoegen van co-producten, welke voorwaarden zijn opgenomen in de vergunning voor de inrichting op de locatie Aan de Heibloem 21a uit 2007) en is op basis daarvan geconcludeerd dat:

1. er geen significante toename is geconstateerd van humane pathogenen en indicator organismen, in sommige gevallen zelfs tot een reductie hiervan;
2. blootstelling van omwonenden tijdens transport naar de installatie niet helemaal ondenkbaar is, maar de verwachting is dat dit niet groter is dan bij transport van mest;
3. het gebruik van co-vergistingsmaterialen die wettelijk niet zijn toegestaan tot risico's kan leiden;
4. er geen ongevallen bekend zijn die hebben geleid tot gevaren voor omwonenden in de zin van externe veiligheid;
5. het ontbreken van faalcijfers kan leiden tot een onderschatting van de externe veiligheid als de installaties steeds groter worden en de inrichtingen opschuiven naar een (meer) bebouwde omgeving;
6. als de samenstelling van het te vergisten materiaal (bij de aanvrager) niet bekend is, niet kan worden bepaald welke samenstelling biogas verwacht kan worden. Een goede procescontrole is daarom van belang.

Hierbij dient voor de onderhavige aanvraag in ogenschouw te worden genomen dat "slechts" de uitbreiding van de activiteiten ter beoordeling staan. De co-vergistingsinstallatie is vergund.

Gelet op de geuraspecten verbonden aan de aanvraag omgevingsvergunning, de gesignaleerde toename daarvan bij verlening van de omgevingsvergunning en eventuele mogelijke gevolgen daarvan voor de (volks)gezondheid, is wijziging van het standpunt aangaande het voorgenomen besluit op de omgevingsvergunning aan de orde.

Ad. 5 Achmea Rechtsbijstand, namens de heer M. Vossen, Karreveld 2a te 6089 NC Heibloem, ontvangen 4 mei 2016

Onderhavige zienswijze komt overeen met de zienswijze van Achmea Rechtsbijstand namens de heer en mevrouw Alleblas (onder ad. 4 van dit standpunt zienswijzen). Voor een reactie op dat deel van de zienswijze wordt daarom verwezen naar de reactie op de zienswijze onder ad. 4 van dit standpunt.

Ad. 6 Achmea Rechtsbijstand, namens de heer Peeters en mevrouw Janssen, Heide 27 te 6093 PA Heythuysen, ontvangen 4 mei 2016

Onderhavige zienswijze komt overeen met de zienswijze van Achmea Rechtsbijstand namens de heer en mevrouw Alleblas (onder ad. 4 van dit standpunt zienswijzen). Voor een reactie op dat deel van de zienswijze wordt daarom verwezen naar de reactie op de zienswijze onder ad. 4 van dit standpunt.

Ad. 7 Fam. Nijssen, Aan de Heibloem 19 te 6093 PE Heythuysen, ontvangen 4 mei 2016

In deze zienswijzen worden de volgende onderwerpen aangekaart:

- geur
- geluid
- infrastructuur en vervoersbewegingen
- (fijn)stof
- gezondheid / veiligheid
- waardedaling van de woning
- MER / OER

Deze onderwerpen zijn uitvoerig toegelicht in de zienswijzen 1 tot en met 6 van dit standpunt zienswijzen. Naar de reactie op deze onderwerpen wordt hierbij verwezen.

